

”

برای نخستین بار در دنیا د الکترو د pH متر از جنس غشای سرامیکی را که ضریب خطای بسیار کمتری نسبت به نمونه شیشه‌ای داشت را طراحی کرده و در پایگاه اطلاعاتی ثبت اختراعات آمریکا (USPTO) آن را ثبت اختراع کردم. یک کتاب هم با عنوان «الکترو د pH» نوشتم

دانش نکرده‌ام، کارم به دادگاه کشید و اموال را توقیف کرد و من دیگر حق تولید الکترو د خودم را هم نداشتم. افسرده شده بودم. لپ‌تایم را فروختم و با هزینه آن برای خودم وکیل گرفتم. دادگاه سه سال تمام وقتم را گرفت و در آخر هم تبرئه شدم و اموالم به همراه غرامت قرار شد تا به خودم بازگردد. اما بازم دکتر مشکل آفرینی می‌کرد. در این مدت سه ساله که حق تولید الکتروهای شیشه‌ای ام را نداشتم برای نخستین بار در دنیا د الکترو د pH متر از جنس غشای سرامیکی را که ضریب خطای بسیار کمتری نسبت به نمونه شیشه‌ای داشت را طراحی کرده و در پایگاه اطلاعاتی ثبت اختراعات آمریکا (USPTO) آن را ثبت اختراع کردم. یک کتاب هم با عنوان «الکترو د pH» نوشتم.

ورود به پارک علم و فناوری تبریز

سال ۹۷ در نمایشگاه فناوریانه رینوتکس تبریز دوباره با دکتر رخ به رخ شدم و دوباره شروع به پرخواشگری به من کرد. به هوای اینکه من هم از روی غرور جوانی توهینی بکنم و دوباره از من شکایت بکند. بعد از اینکه از او دور شدم ناخودآگاه خودم را در غرفه پارک علم و فناوری آذربایجان شرقی یافتیم. از کارشناسان در رابطه با پارک کمی اطلاعات خواستم و دیدم که می‌تواند بستری باشد برای انوشروع کردن. اقدام به عضویت در پارک کردم. معاون فناوری پارک که از اساتید دانشکده شیمی دانشگاه تبریز بود، یکی از داوران پروپوزالم برای ورود به پارک بود. ایشان بیش از یک دهه بود بر روی این الکتروها کار کرده و ناموفق بود. سوالات زیادی پرسید و تولید آن را در کشور ناشدنی تلقی کرد. اما من پافشاری کردم که آن را خواهیم ساخت. البته ساخته بودم اما برای ورود به پارک باید وانمود می‌کردم که در اول راه هستم. در آخر گفتم که یک سفته ۲۰۰ میلیون تومانی وثیقه می‌گذارم. اگر ناموفق بودم آن را پارک برای خودش بردارد. دقتی به من دادند و من شرکت «آرا الکترو د پویش صنعت» را ثبت کردم و در مدت کوتاهی فاز پایلوت راه‌اندازی کرده و محصولم را وارد بازار کردم.

برگزیده برتر جشنواره خوارزمی

سال ۱۴۰۰ طرح ما به جشنواره بین‌المللی خوارزمی ارائه کردم. دکتر سید احمد مظفری، رییس پارک علم و فناوری سازمان پژوهش‌های صنعتی به عنوان داور طرح من انتخاب شده بود. اخیراً یونسکو هم طرح‌های جشنواره را بررسی می‌کند و در نهایت یک گواهی معتبر بین‌المللی اعطا می‌کنند. این زمانی بود که همه اتفاقات بد تمام شده بود و من ازدواج کردم و خونه ماشین خریدم و ذهنم کمی آرام شده بود. یک روز صبح دکتر مظفری با من تماس گرفت و خودشان را معرفی کرد که: «از دبیرخانه جشنواره تماس گرفته‌ام و سوالاتی راجع به طرح شما دارم.» قبیل از ادامه صحبت‌هایشان گفتم اجازه بدهید بنده یک سوالی از شما بپرسم بعد ادامه دهیم. «پافرض اینکه یک محصول هایتک در داخل تولید شده، تجاری شده و وارد بازار شده و در سطح آزمایشگاه‌های مطرح مصرف می‌شود، آیا قابلیت کسب رتبه در جشنواره را دارد یا نه؟» دکتر مظفری حرفم را تایید کرد و در رابطه با محصول صحبت کردیم. مرا راهنمایی کردند تا فرم‌ها را پر کنم، پروپوزال بنویسم و پاورپوینت طراحی کنم. یکسال داوری طرح‌ها طول کشید اسفند ماه سال ۱۴۰۰ بود که دکتر مظفری به من پیام دادند که: «خوشحالم که فعلاً آدم‌هایی مانند شما هستند.» من هم احساس کردم که خبری شده است. چند روز بعد متوجه شدم که به عنوان طرح برگزیده جشنواره انتخاب شده‌ام.

نمایشگاه ایران ساخت

آخر ماه سال ۱۴۰۰ در نمایشگاه ساخت ایران شرکت کردم. آنجا هم با خوردهای خوبی گرفتم. در کنار تولید الکترو د، پروژه‌های هایتکی را نیز می‌گرفتم. موقع بازگشت از نمایشگاه به تبریز، یکی از این پروژه‌ها هم در ماشینم بود. هوا بارانی بود و جاده لغزنده. ناگهان دیدم از لاین مخالف یک تریلی قیچی کرده و به سمت ما می‌آید. با تمام تلاشم فرمان را به سمت تپه کنار جاده پیچاندم. ترسم از حفظ جان همسرم بود که کنارم نشسته بود. بوی تند بنزین چشمانم را باز کرد. ستون فقراتم درد شدیدی داشت. با هزار مکافات بیرو رفتم و همسرم را بیرون کشیدم. چند نفر برای کمک ایستادند. وقتی از امنیت جان همسرم که در خودروی یکی از این مسافران اطمینان حاصل کردم خودم را به ماشین رساندم و آن قطعه را بیرون کشیدم، بغل کردم و در شانه جاده روی تل خاکی افتادم. سوزش شدیدی در چشمانم احساس کردم و دیگر چیزی ندیدم. چشمان را بستم. تمام اتفاقات از جلوی چشمانم در یک لحظه گذشت. بدون چشمانم دیگر ضرب در صفر می‌شدم. بعد از مدتی باز چشمانم را باز کردم. سوی چشمانم بازگشته بود. خواستم بلند شوم اما ستون فقراتم باری نکرد. این اتفاق هم به خیر گذشت. همان سال فناوری برتر استان نیز انتخاب شدم.

ماشمن شرکت هستم

پنج شرکت در جهان الکترو د pH متر تولید می‌کنند و من ششمین شرکت هستم که به دانش فنی تولید آن دست یافته‌ام. باتوجه به قرارداد کدایی تا سال ۱۴۰۲ اجازه تولید آن را ندارم. در عوض الکترو د با غشای سرامیکی در دنیا در انحصار من قرار دارد و برای آن ثبت US پتنت گرفته‌ام. در حال حاضر واسطه‌ها از من می‌خرند و آن را وارد بازار کشورهای خارجی می‌کنند. خودم هم از این موضوع اطلاع دارم اما شکالی ندارم. دانش فنی تولیدش در اختیار خودم است و محصولم وارد بازار بین‌المللی می‌شود.

